

Zmarł Stanisław Sołek. Od 1980 w „S”; członek KZ w Fabryce Maszyn w Leżajsku.

13 XII 1981 zabezpieczył i ukrywał (do 1988) dokumentację KZ. Od IV 1982 łącznik pomiędzy tajnymi strukturami „S” w Leżajsku i RKW w Rzeszowie. 1983-1989 współorganizator i działacz Terenowej Komisji Wykonawczej w Leżajsku. 1982-1989 kolporter prasy i wydawnictw podziemnych na terenie pow. leżajskiego; w 1982 współpracownik redakcji biuletynu informacyjnego RKW „Solidarność Trwa”, w 1983 współpracownik pisma „Łącznik” (wydawanego w Rzeszowie przez Jana K. Laskosza), 1984-1985 „Żądła” (wydawanego przez TKW w Leżajsku). W IV 1983 zatrzymany w związku z aresztowaniem J.K. Laskosza (ze względu na sytuację rodzinną areszt zamieniono na dozór milicyjny); zwolniony z pracy, po kilku mies. przywrócony przez Sąd Pracy w Rzeszowie. 1984-1988 wielokrotnie przesłuchiwany w zakładzie pracy, zastraszano jego rodzinę. Współpracownik „S” w Stalowej Woli (przez Andrzeja Miąsika i Ewę Kuberne); współorganizator Duszpasterstwa Rolników i Duszpasterstwa Środowiskowego przy klasztorze oo. Bernardynów w Leżajsku. Od X 1988 (z Mieczysławem Liberem) jawny działacz KZ „S” w FM, uczestnik reaktywowania struktur „S” na terenie ziemi leżajskiej. Do 2 III 1987 rozpracowywany przez p. V RUSW w Leżajsku w ramach SOR krypt. Plac; od 8 IX 1988 przez p. VI RUSW w Leżajsku w ramach KE krypt. Uparty.

II 1989 – 1990 członek jawnej RKW „S” w Rzeszowie jako przedstawiciel FM w Leżajsku; współorganizator i członek KO w Leżajsku. 1990-1998 wiceprzewodniczący KZ „S” w FM. 1990-1995 delegat na kolejne WZD Regionu Rzeszowskiego, członek ZR. W 2016 roku odznaczony przez Prezydenta RP Krzyżem Wolności i Solidarności. (źródło:encysol.pl)

**Rodzinie i bliskim
śp. Stanisława SOŁKA**

wyrazy szczerego współczucia
składają

w imieniu Członków Zarządu Regionu Rzeszowskiego NSZZ „Solidarność”
Roman Jakim, przewodniczący ZR
oraz

w imieniu Członków Stowarzyszenia Osób Represjonowanych
w Stanie Wojennym Województwa Podkarpackiego
Mieczysław Liber, prezes Stowarzyszenia

Andrzejowi NOWAKOWI

wyrazy szczerego współczucia z powodu śmierci Żony Małgorzaty
składają koleżanki i koledzy z „Solidarności”
Oświaty i Wychowania w Rzeszowie

Tomaszowi SKOMRZE

wyrazy szczerego współczucia z powodu śmierci Taty
składają koleżanki i koledzy z „Solidarności”
Oświaty i Wychowania w Rzeszowie

Rodzinie i bliskim śp. Władysława TOTONIA

wyrazy szczerego współczucia
składają koleżanki i koledzy z „Solidarności”
Oświaty i Wychowania w Rzeszowie

Rodzinie i bliskim śp. Jana FILIPA

wyrazy szczerego współczucia
składają koleżanki i koledzy z „Solidarności”
Oświaty i Wychowania w Rzeszowie

Markowi STYCE

wyrazy szczerego współczucia z powodu śmierci Taty
składają koleżanki i koledzy z „Solidarności”
Oświaty i Wychowania w Rzeszowie

Marii Rzeźnikiewicz

wyrazy szczerego współczucia z powodu śmierci Córki Urszuli
składają
w imieniu Członków Zarządu Regionu Rzeszowskiego NSZZ „Solidarność”
Roman Jakim, przewodniczący ZR
oraz w imieniu koleżanek i kolegów ze strzyżowskiej „Solidarności”
Anna Dziadek, przewodnicząca Oddziału ZR

102 lata temu Polki otrzymały prawa wyborcze

28 listopada 1918 roku Polki otrzymały równe z mężczyznami prawa wyborcze. Tego dnia Naczelnik Państwa Józef Piłsudski podpisał dekret o ordynacji wyborczej do Sejmu Ustawodawczego. Pierwsze głosowanie w wolnej Polsce ustanowił na styczniu 1919 roku.

Gdy w 1919 r. Polki po raz pierwszy poszły do urn, do Sejmu dostało się ich niespełna 2%. Obecnie mamy około 27% posłanek w Sejmie i około 24% kobiet zasiada w Senacie.

Obywatelstwo kobiet w tamtych czasach nie było w Europie sprawą ani powszechną, ani oczywistą. Kobiety w Polsce otrzymały prawa wyborcze wcześniej niż w Stanach Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Francji czy Szwajcarii.

W kwestii praw wyborczych kobiet słynne stało się powiedzenie sławnego pisarza George'a Shawa, laureata literackiej Nagrody Nobla, który rzekł: **Dajcie kobietom prawo głosu, a w pięć lat wprowadzą zabójcze podatki dla kawalerów.** W jego rodzinnym kraju, czyli w Irlandii kobiety otrzymały to prawo w 1928 roku.

II Rzeczpospolita uprawniała kobiety do zajmowania stanowisk publicznych na równi z mężczyznami. Postanowienia dekretu z 1918 r. zostały utrzymane przez

konstytucję marcową z 1921 r. Ustawa zasadnicza nie dopuszczała możliwości wprowadzania żadnych ograniczeń z powodu płci i w pełni uchyliła ograniczenia męzkości do sprawowania czynności prawnych i zdolności procesowych. Od 1929 r. zaczęła obowiązywać zasada równouprawnienia obojga małżonków w stosunkach osobistych.

W Europie kobiety po raz pierwszy mogły głosować w Wielkim Księstwie Finlandii, która wprowadziła dla nich prawo wyborcze w 1906 roku. Finlandia była wówczas autonomicznym księstwem rosyjskim z własnym parlamentem. W 1918 roku prawo wyborcze uzyskały również kobiety w Austrii, Niemczech i w Związku Radzieckim.

Dopiero w drugiej połowie XX wieku takie prawo otrzymały kobiety w Szwajcarii w 1971 roku, za wyjątkiem jednego z kantonów, w którym mogą głosować od 1990 roku, następnie w 1976 roku w Portugalii, a w 1984 - w Liechtensteinie. Dopiero w XXI wieku, w 2005 roku prawo wyborcze dostały kobiety w Kuwejcie.

Do dziś w Brunei kobiety nie mają praw wyborczych, ograniczone jest ono w Libanie, gdzie kobiety nie podlegają obowiązkowi wyborczemu.

polskieradio24.pl

Polskie Miesiące

www.polskiemiesiace.ipn.gov.pl

Grudzień 1970

Poznaj nowy portal
Instytutu Pamięi Narodowej

Wydawca: Region Rzeszowski NSZZ „Solidarność”, ul. Matuszczaka 14,
35-083 Rzeszów, www.solidarnosc.rzeszow.org.pl

Redakcja (teksty i skład graficzny): Monika Lubowicz, tel. 17 850 14 42,
serwis.rzesz@solidarnosc.org.pl Zdjęcia: Andrzej Płocica oraz archiwa ZR.